

Перфільєва Майя Володимирівна
аспірант УДПУ імені Павла Тичини
Україна, м. Умань

Інтеграційна освіта як елемент суспільної інтеграції молодшого школяра з особливими потребами

Здобуття освіти, можливість реалізувати себе в житті спільноти є найважливішою потребою кожної, як повноцінної людини, так і людини з обмеженими психофізичними можливостями. Хвороба не має перекреслювати можливість нормального функціонування в соціальній групі.

Народження неповноцінної дитини завжди є справжньою трагедією для її мікросоціуму. Дитина, що не відповідає очікуванням, мріям, прагненням з'являється з відчуттям гіркоти та відчуттям страху.

Та настає момент, коли батьки замислюються над тим, як найкраще використати можливості розвитку своєї дитини. Високих результатів досягають ті, що рано отримують спеціалізовану допомогу. Багато залежить не тільки від знання батьків, але й від місця в якому дитина прийшла на світ, адже доступ до фахівців в більшості мають діти в містах. Тут центри ранньої інтервенції, психопедагогічні консультації і центри реабілітації. Гірше складається ситуація, коли дитина доростає в далі від великої місцевості, в провінції, селі. Важким рішенням, яке мусять прийняти батьки неповноцінної дитини є вибір школи. Вони клопочуться над тим, чи без сумніву вибрали найкращу школу для своєї дитини, чи можливо краще було надати послуги іншого представництва. Це нескінченна дилема.

Який вибір мають батьки? Після консультацій з лікарем, психологом, педагогом можуть вибирати між спеціальною, інтеграційною та загальною школою. Дитина повинна потрапити до такого представництва та групи, в яких зможе в найкращих для себе умовах вчитися нових умінь, розвивати свою зацікавленість,

обдарованість, підготовленість до самостійності, соціалізуватися, знайти своє місце у суспільстві.

Надання освіти особам з обмеженими можливостями є однією з найважливіших дій, що піднімається по відношенню до них. Це питання залишається постійно відкритим в сучасній реальності.

Сьогодні актуальними є концепції інтеграції дитини з обмеженнями в усі сфери життя.

Інтеграція особи з обмеженими можливостями — успішна соціалізація індивіда, який поборює негативні наслідки ситуації, пов'язані з його дефектом [1].

Підставою концепцій є підтвердження, що дитина з психофізичними обмеженими можливостями має право на догляд, освіту і відповідне виховання до його можливості і потреб. На протязі багатьох років точиться дискусія над сенсом і доцільністю інтеграції дитини з особливими потребами у шкільне середовище.

Бачення інтеграційної освіти як елемента складового процесу суспільної інтеграції будить багато розбіжностей. Головною причиною такого стану речей є:

- a) недостатнє розповсюдження інформації про освітню інтеграцію;
- b) неясність і неточність юридичних регулювань;
- c) брак повного ознайомлення з питанням освітньої інтеграції серед вчителів;
- d) низька свідомість розуміння вигод, які впливають для кожного учасника процесу інтеграції. [2, 15]

Основною формою організації інтеграційного навчання неповноцінних дітей є добросовісний опис слабких і міцних сторін функціонуванні майбутнього учня, опис оптимального для нього середовища, а також кількість і вид допомоги, якої він може вимагати.

Ефективність інтеграційного навчання залежить від ступеня підготовки всіх осіб процесу. Важливим є те, щоб всі батьки були переконані, щодо виправданості вибору такої моделі навчання і про його значення для розвитку їх дітей.

Підготовка вчителів полягає в розвитку знань і умінь з області спеціальної педагогіки, а перш за все розвитку позитивних позицій по відношенню до неповноцінних дітей і їх інтеграції.

Особливим чинником, що впливає на рівень освіти в інтеграційному класі, є атмосфера в школі, а також:

- підтримка з боку адміністрації школи;
- додаткова допомога спеціального педагога;
- позитивна атмосфера в класі;
- загальні та специфічні уміння вчителя;
- співробітництво здорових дітей;
- пристосована програма навчання.

Іншим чинником, що визначає інтеграцію, повинне бути сімейне середовище і місце проживання, оскільки необхідним є співробітництво сім'ї з школою.

Отже, інтеграція дітей з обмеженими можливостями в загальноосвітні заклади – альтернатива навчанню в спеціалізованих закладах і має ряд переваг. Перше і саме головне – дитина вчиться життєдіяльності в суспільстві здорових людей, у нього формується направленість до нормального, повноцінного життя і тут головне в тісному співробітництві з сім'єю, сформувати у дитини сприйняття своєї хвороби не як обтяжливої життєвої обставини, а як певного образу життя.

Література:

1. <http://ru.Defektologia/>Дефектология
2. Косевська І. Обумовленості позицій - вчителі і інші професійні групи по відношенню до шкільної інтеграції неповноцінних дітей. Наукове Видавництво Педагогічної Академії, Краків: - 2000. - 257 с.